

Jiří Vinter

Fejeton o Bikubikovi

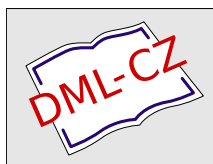
Učitel matematiky, Vol. 8 (2000), No. 4, 253–[257]

Persistent URL: <http://dml.cz/dmlcz/150959>

Terms of use:

© Jednota českých matematiků a fyziků, 2000

Institute of Mathematics of the Czech Academy of Sciences provides access to digitized documents strictly for personal use. Each copy of any part of this document must contain these *Terms of use*.

This document has been digitized, optimized for electronic delivery and stamped with digital signature within the project *DML-CZ: The Czech Digital Mathematics Library* <http://dml.cz>

FEJETON O BIKUBIKOVI

JIŘÍ VINTER

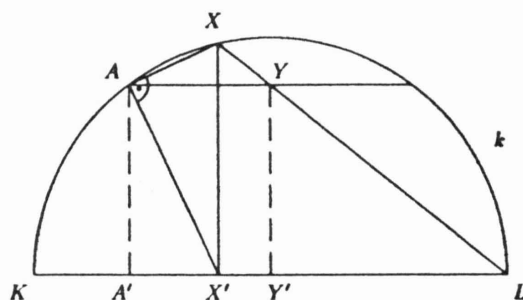
Bikubik je člověk, který se snaží středoškolskými prostředky (i když je neovládá) vyřešit klasický neřešitelný problém zdvojení krychle. O tom, že tento člověk je obvykle též Trisektor a Fermatovec, tu snad nemusím psát.

Dne 4. června 1999 se konal již tradiční Den na MFF. Hojná účast vypovídala o tom, že to s naší mládeží zase není tak špatné. Bouřlivý ohlas si zasloužila přednáška Miroslava Zeleného: *Velká Fermatova věta – historie nejslavnějšího matematického problému*. K diskusi se přihlásil jeden člověk (ano je to ten, o kterém píší) s tím, že nikdo vlastně neví, jak velká Fermatova věta vlastně zní, protože je zapsána latinsky a nikdo to není schopen správně přeložit. A pokračoval dalšími věcmi, více či méně souvisejícími s tím, o čem mluvil předtím, a nedal se odbýt. Snahu ukončit jeho neplánovaný příspěvek komentoval přílehavě řka: „Na akademické půdě se má říkat pravda!“ (s bouřlivým ohlasem nevěřicně přihlížejících studentů). Načež to vyznělo do ztracena.

Následující přednáška Emila Caldy byla též skvělá a co se nestalo: na její závěr se dostavil opět náš diskutér a (to je nejlepší metoda jak na ně) dostal prostor pro své výsledky. Jeho přítomnost u tabule si snadno zjedнала pozornost již rozcházejících se studentů. Z jeho podání nebylo úplně zřejmé, co má platit, a tak jsem si musel udělat jasno opakovanými dotazy. Tvrdil, že jedna z úseček na obrázku má délku $\sqrt[3]{2}$. Jeho náčrt zde reprodukuji s nutným označením některých bodů a vynecháním nepotřebných spojnic.

Bikubikova hypotéza: *Mějme kružnici k s průměrem KL . Pak na této kružnici existuje bod A , pro který platí, že je-li A' pata kolmice spuštěné z bodu A na průměr KL a je zvolen jistý poloměr kružnice k , pak $|AA'| = 1$ a $|A'L| = 2$. Dále platí, že na kružnici k existuje bod X , že je-li X' pata kolmice spuštěné*

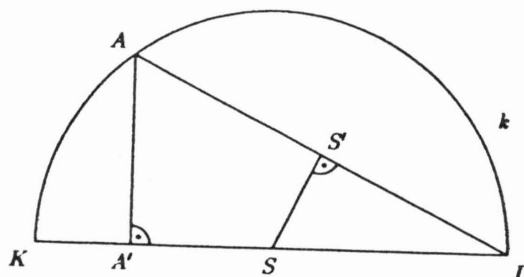
z bodu X na průměr KL , pak trojúhelník AXX' je pravoúhlý s pravým úhlem při vrcholu A . Označíme-li pak Y průsečík přímky XL a rovnoběžky s průměrem KL vedoucí bodem A , a Y' patu kolmice spuštěné z bodu Y k průměru KL , potom je $|Y'L| = \sqrt[3]{2}$.

Tato hypotéza se ukázala jako skutečná pokladnice úloh, které jsou vesměs řešitelné metodami přístupnými středoškolákovi.

Úloha 1: Sestrojte kružnici $k(S, r)$ s průměrem KL a na ní bod A tak, aby $|AA'| = 1$ a $|A'L| = 2$, kde A' je patou kolmice spuštěné z bodu A na průměr KL .

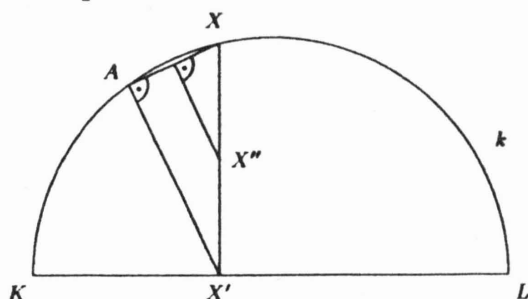
Jedná se tedy o úlohu na sestavení kružnice, procházející body A a L , jejíž střed leží na přímce $A'L$. Trojúhelník $A'LA$ sestrojíme podle věty *sus*, střed kružnice k leží na průsečíku osy úsečky AL a přímky $A'L$. Tím je dán i poloměr kružnice. Číselné vyjádření hledaných veličin získáme pomocí Pythagorovy věty a z podobnosti trojúhelníků $A'LA$ a $S'LS$, kde bod S' je střed úsečky AL .

$$|AL| = \sqrt{5}, \quad r = |SL| = \frac{5}{4}.$$

Úloha 2: Sestrojte bod X na kružnici $k(S, r)$ tak, aby trojúhelník AXX' byl pravoúhlý s pravým úhlem při vrcholu A ; bod X' je patou kolmice spuštěné z bodu X na průměr KL .

Tato úloha je již značně obtížnější. Kdybychom se pokusili takový bod X sestavit eukleidovskými, nepovedlo by se nám to. Jak to mohu tvrdit? Uvidíte. Vyjdeme z následujícího obrázku a napíšeme vztahy, které musí pro souřadnice hledaného bodu X platit.

Označíme-li souřadnice hledaného bodu (v kartézské soustavě souřadnic s počátkem ve středu S kružnice k a osou $x = KL$) $X = [x_1, x_2]$, pak musí platit

$$x_1^2 + x_2^2 = \left(\frac{5}{4}\right)^2,$$

protože bod X leží na kružnici $k(S, r)$ (poloměr této kružnice jsme již vypočetli). Tato rovnice však k jednoznačnému určení bodu X nestačí. Vyjdeme z další podmínky, kladené na polohu bodu X . Trojúhelník $X'XA$ má být pravoúhlý s pravým úhlem při vrcholu A . Znamená to (mimo jiné), že bod A musí ležet na kružnici s průměrem $X'X$ (Thaletova věta). Její střed bude tedy patrně ležet ve středu úsečky $X'X$. Označili jsme ho X'' . Bod X'' má stejnou x -ovou souřadnici jako bod X (y -ová je poloviční). Pro souřadnice bodu X dostáváme vztah (podrobné kroky nechávám na čtenáři)

$$x_2 = \left(x_1 + \frac{3}{4}\right)^2 + 1,$$

čili rovnici paraboly s vrcholem v bodě A . Tato parabola protíná naši kružnici ještě v jednom bodě – v hledaném bodě X . Už je

vidět, že bod X eukleidovsly nesestrojíme? Zkusme tedy nalézt souřadnice bodu X výpočtem, řešením soustavy rovnic (1) a (2). Pomocí substituce $z = x_1 + \frac{3}{4}$ dojdeme k normované kubické rovnici

$$z \left(z^3 + 3z - \frac{3}{2} \right) = 0,$$

jejíž kořen $z = 0$ vede na bod $A = [-\frac{3}{4}, 1]$. Další reálný kořen je možno určit pomocí Cardanových vzorců (přijít na jejich tvar bez pomůcky je pěkné cvičení). Nebudu unavovat čtenáře podrobnostmi, uvedu pouze výsledek:

$$z = \sqrt[3]{2} - \frac{1}{\sqrt[3]{2}}$$

Vida! K sestrojení dané úsečky onu úsečku potřebujeme! Vypadá to celé nějak podivně. Souřadnice hledaného bodu X jsou tedy

$$X = \left[z - \frac{3}{4}, z^2 + 1 \right]$$

Úloha 3: *Zbývá určit průsečík úsečky XL a přímky procházející bodem A a rovnoběžné s KL (byl již označen jako bod Y). Pak jen zjistit vzdálenost paty kolmice Y' a bodu L . Kolik asi vyjde?*

Pro hledanou vzdálenost $d = |Y'L|$ platí:

$$d = \frac{2 - z}{1 + z^2}$$

Dosazením samozřejmě vyjde $d = \sqrt[3]{2}$. Bikubikova hypotéza **platí!** (pokud je formulována tak, jak bylo uvedeno). Kdybychom chtěli $\sqrt[3]{2}$ sestrojít eukleidovsly, dostali bychom se do nepřekonatelných obtíží, pokud bychom měli sestrojít bod X . Průsečík kružnice a paraboly je (v obecném případě) nad možností pravítka a kružítko. Vzpomeňme si, že jsme $\sqrt[3]{2}$ museli použít pro určení polohy bodu X . Není jednodušší tvrdit toto? „Dáte-li mi úsečku dané délky, sestrojím vám úsečku té samé délky!“ Nicméně celé je to moc pěkné a proto o tom píš. Zbývá docela zajímavá otázka.